Xv Yüzyıl Önceki İslam Mucizesi

— *AytenDirier* · 10 Mart 2009

XV YÜZYIL ÖNCEKİ İSLAM MUCİZESİ

Ayten DİRİER

İslâmiyet hem bireylere, hem de toplumlara sürekli hareket, enerji, ilmî gelişme ve adalet getirmiştir. İslâm dininin ortaya çıkışından sonra Arapların ilerlemeleri, tarihin hiçbir devrinde görülmediği gibi, İslâmiyeti kabul eden milletlerin tarihlerinde de çok büyük ilerlemeler olmuştur.

VI. yüzyılda Arap Yarımadasının kuzeyinde iki görkemli imparatorluk bulunuyordu; Sasani ve Doğu Roma(Bizans)... Doğu Roma'nın güneyinde, Sasanilerin batısında göçebe Araplar yaşıyordu. Doğu Roma'nın en ünlü imparatoru Jüstinyen'in ölümünden birkaç yıl sonra, tüm servetleri Ayasofya mabedini güzelce döşeyebilecek, dörtte üçü çöl olan göçebe bir ülkede Muhammed adını taşıyan bir çocuk doğdu. O yıllarda hiç kimse, birkaç yüzyıl içinde bu göçebelerin Bizans'ın Asya'daki topraklarının yarısını, bütün Sasani topraklarını(İran), Mısır ve Kuzey Afrika'yı fethedeceklerini, yollarının İspanya'dan Orta Asya'ya uzanacağını aklının ucundan bile geçiremezdi...

Arap Yarımadası'nın uyuşuk halkının İslâmiyet coşkusu ile Akdeniz Dünyasının doğu ve güneyini fethedişleri ve hidayete erdirişleri, Ortaçağ Tarihi'nin olağanüstü bir olayıdır. Sanki İslâmiyet Mekke'deki santralından bir elektrik akımı hızıyla yayılarak Suriye'de parıldadı; bütün genişliği ile K.Afrika'yı baştan başa aştı, sonra Cebelitarık Boğazını atladı, Pireneler'in kapılarına koştu...

Aşağıda yazacağımız VII. Ve IX. Yüzyıllar arasında fethedilen yerlerin kapsadığı alan göz önüne getirildiğinde, kısa bir süre içinde ne kadar büyük işlerin başarıldığı anlaşılır:

*633-Bizans karşısında Ecnadin Zaferi'nin kazanılması.
*635-Şam'ın fethi.
*636-Yermük Zaferi, Suriye'nin fethi.
*637-Sasanilerin yenilmesi, Kudüs'ün fethi.
*638-Antakya ve Haleb'in fethi.
*639-642.Mısır'ın fethi.
*641-Urfa, Harran ve Musul'un fethi.
*642-Nihavend Zaferi ve sasani Devleti'nin yıkılışı.
*643-Trablusgarp'ın fethi.
*646-Horasan, Türkistan ve Eskişehir'e kadar Anadolu'nun fethi.
*646-666.Doğu Anadolu'nun fethi.

*647-Tunus, Cezayir ve Fas'ın fethinin başlaması.
*649-Kıbrıs'ın fethi.
*651-İran'ın fethinin tamamlanması.
*651-652.Herat ve Belh'in fethi.
*654-Rodos'un fethi.
*655-Bizans Donanması'nın bozguna uğratılması.
*660-İndüs kıyılarına varış.
*661-664.Kâbil'in fethi.
*668-İslâm ordularının Trakya'ya çıkmaları. İstanbul'u ilk kuşatma, Kadıköy'ün fethi, Arap camiinin yapılması.
*670-Mısır'dan Cezayir'e kadar Kuzey Afrika'nın fethi.
*698-Fas'ın fethi.
*700-Çin sınırlarına varış.
*705-715.Batı Türkistan'ın tamamen istilâ edilmesi.
*706-Türkistan'ı geri almaya gelen Çin Ordularının yenilmesi. Derbend ve Azerbaycan'ın fethi.
*708-715.Sind ve Pencap yörelerinin fethi.
*709-Buhara'nın fethi.
*711-İspanya'ya giriş.
*713-İslâm Ordularının İspanya'dan Pireneleri aşıp Fransa'ya girmeleri ve doğudaki İslâm ordularının Fergana'yı fethi.
*716-717.Balear Adalarının fethi.
*737-Avignon'un fethi.
*Çin içlerinde ilerleme, Talas Zaferi.
*809-Korsika'nın fethi.
*810-Sardunya'nın fethi.
*823-Girit'in fethi.
*831-Palermo'nun fethi.
*841-Bari'nin fethi.
*843-Messina'nın fethi.
*846-Roma'nın kuşatılması.
*870-Malta'nın fethi.
*878-Siragusa'nın fethi.
*902-Taormina'nın fethi.

Arap ordularının rakipleri ölçüsünde iyi donatılmadığı, yeterli ve etkin savaş araçlarına sahip olmayışları, sayı yönünden azlıkları ve yoksullukları düşünülürse; VII. yüzyılda Arap Yarımadasından bir çığ gibi dört bir yana taşmaları insanı gerçekten şaşırtır. Yaşadıkları durgun devirlerin aksine, birdenbire aktifleşen Araplardaki değişim ancak bir mucizenin eseri olabilirdi...

Bu mucizenin nedenlerini kısaca görelim:

1-Doğu Romalılar ve Sasanilerin içinde bulundukları siyasal, toplumsal ve ekonomik koşullar, Müslümanların lehine idi. İki devletin yüzyıllar boyu süren boğuşmalarının yarattığı zaaftan, İslâm Orduları en iyi şekilde yararlandılar. D.Roma karşısında güçsüz düşen Sasaniler, dinî yönden de parçalanmıştı. Ülkenin millî dini Zerdüştlüğün yanı sıra Maniheizm, Mazdeizm ve Hıristiyanlık da varlıklarını duyuruyorlardı. D.Roma İmp.luğu da hemen hemen aynı durumda idi. İsa'nın kişiliği üzerine yapılan tartışmalar ülkenin dinsel birliğini yok etmiş, Aryus'un öğretisi, Nasturilik, Monofisizm görüşleri, siyasî bütünlüğü de tehdit edecek düzeye gelmişti. Suriye, Filistin, Mısır ve Kuzey Afrika gibi eyaletlerin imparatorlukla bağları gevşemiş, Museviler ve Sami kökenli diğer milletler kendilerine yeni efendi aramaya başlamışlardı. Böyle olunca Arap Orduları onlara kurtarıcılar gibi göründü ve Bizans Ordusunun gücü, istlacıların bu zengin eyaletleri işgal etmelerini önleyemedi.

2-Mücahitler, Allahın adının yücelmesi ve İslâmiyet'in yayılmasıyla görevlendirildiklerine inanıyorlardı. Ölenler, şehit olarak cennete gidecekler ve orada her türlü armağanlara sahip olacaklardı. Kalanlar ise Gazi ünvanına sahip olmaktan başka, her türlü dünya nimetine kavuşacaklardı. Bu nedenle ölümden korkmuyorlardı. Ölseler de, kalsalar da kazançlı idiler. Bu anlayış onlara olağanüstü bir cesaret veriyor, alınan ganimetler savaş tutkularını daha da artırıyordu.

3-Yeni din, bir insanın eceli gelmeden ölmeyeceği inancını aşılamıştı. Bu inanç da onlara görülmedik bir güç katıyordu.

4-Araplar, genellikle dayanıklı bir millettir. O zaman da sade bir yaşam sürerler, açlığa ve susuzluğa önem vermezlerdi. Beslenmeleri basit, yükleri azdı. Hayvanları da aynı durumdaydı. Özellikle günlerce açlığa, susuzluğa dayanabilen develerin ordularının bel kemiğini oluşturması, bu konuda onlara büyük yarar sağlıyordu. Buna karşılık kalabalık düşman ordularının savaş araç-gereçlerinin sağlanması, beslenmeleri büyük bir sorundu. Çöl içine girdikleri zaman bu sorun daha da artıyor, onları perişan ediyordu.

5-Araplar ok atmakta ve ata binmekte yetenekli idiler. Atları da dayanıklı ve hızlıydı.

6-Arap ordularının başında savaşlarda yetişmiş, pişmiş yetenekli yöneticiler ve komutanlar vardı. Bu askerî ve siyasî dehaya sahip kişilerin varlığı onları daha da güçlendiriyordu.

7-Arapların savaşlarda gösterdikleri sabır ve direngenlik, düşmanı kaçırma, yıldırma yöntemleri, üstün manevra ve yer değiştirme yetenekleri başarılarında bir başka etkendir. Savaşlarda genellikle çölü arkalarına almışlar, gerektiğinde içine çekilmişlerdir. Düşmanları o büyük ağırlıklarıyla izlemeye cesaret edememiş, edenler de perişan olmuşlardır.

8-İslâm mucizesinin en önemli nedeni, işgal edilen bölgenin yerli halkına iyi davranılmasıydı. Müslüman olanlardan bir şey istemedikleri gibi onları koruyorlardı. Müslüman olmayanlardan ise cizye vergisi almakla yetiniliyordu. Özellikle fütûhatın ilk yıllarında Halifeler: "Geçtiğiniz yerlerde kimseye ihanet etmeyin, zulmetmeyin, esirlerin kollarını bağlamayın, kimseye eziyet etmeyin, çocukları, yaşlıları, kadınları öldürmeyin; kimsenin ağaçlarını kesmeyin, yakmayın, hayvanlarını boğazlamayın..." yollu öğütler veriyorlardı.

Zamanımızdan XV. Yüzyıl önce gerçekleşen İslâm Mucizesi, göçebe Arapların pasif yaşantısına sihirli bir değnekle dokunmuş gibi nasıl değiştirdiyse, dünyanın da büyük bir bölümünün kaderini değiştirdi. Fetihlerin doğal sınırlara erişmesinin ardından, İlkçağ Medeniyetlerinden beslenen İslâm Medeniyeti yükselmeye başladı. Türklerin Ön Asya'ya gelmesinden sonra Türk-İslâm Medeniyeti adıyla varlığını sürdürürken, bilim adamları birer kandil gibi Orta ve Ön Asya'yı aydınlatmaya başladı.

Günümüzde ise Araplar, bir devletçik olan İsrail ile baş edemiyor, yeni buluşlara petro-dolarlarla hazıra konuyor ve inancını -Kadınları kapatıp, haklarını kısıtlamakla; geri kalmış ülkelerin terör batağına sürüklenmesine göz yumarak- korumaya çalışıyor.
Oysa dinimizin ilk buyruğu "OKU!" herkesi kapsıyor...